

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 107

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 10 februarie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 334 din 1 iulie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal și ale art. 96 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–5
Decizia nr. 441 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
25. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea Procedurii pentru acordarea înlesnirilor la plată a obligațiilor bugetare restante datorate bugetului Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon	9
118/142. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind constituirea Comitetului pentru finanțe publice locale	10
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
2. — Ordin privind modificarea și completarea unor acte normative emise de Banca Națională a României	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 334

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal și ale art. 96 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal și ale art. 96 alin. (1) și (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Petrișor Gabriel în Dosarul nr. 8.122/215/2020 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.020D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia critică în realitate aspecte legate de modalitatea de interpretare și aplicare a normelor contestate, și nu de neconstituționalitate a acestora. În subsidiar, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 94 din 16 martie 2023 și Decizia nr. 295 din 29 mai 2025.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.122/215/2020, **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal și ale art. 96 alin. (1) și (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petrișor Gabriel într-o cauză având ca obiect soluținarea unei contestații formulate împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă cererea de liberare condiționată motivat, printre altele, de durata mare rămasă de executat din pedeapsa aplicată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale din perspectiva lipsei de claritate și previzibilitate a sintagmelor „ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată” și, respectiv, „se consideră executate” din cuprinsul acestora. Aceste sintagme încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție deoarece lasă loc unei interpretări contrare legii și principiului legalității sancțiunilor de drept penal, prevăzut de art. 2 din Codul penal, precum și de art. 4 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Pentru a demonstra cele susținute, autorul excepției prezintă situația sa concretă, în care, în esență, instanța competentă (Judecătoria Craiova) a respins cererea de liberare condiționată propusă de Penitenciarul Pelendava Craiova cu privire la autorul excepției și a stabilit o dată ulterioară de la care se poate relua o cerere similară, fără să calculeze zilele considerate ca executate ca urmare a muncii prestate, rezultând, în opinia autorului excepției, obligația de a executa o pedeapsă mai mare decât cea dispusă de instanță. Or, acest raționament încalcă art. 96 alin. (2) din Legea nr. 254/2013, care prevede că reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate nu poate fi revocată, dar, în același timp, transformă munca prestată de condamnat în timpul detenției în muncă neremunerată, executată în interesul administrației penitenciarului.

7. Autorul excepției consideră necesar ca prin decizia pe care o va pronunța Curtea Constituțională să stabilească dacă zilele considerate ca fiind executate ca urmare a muncii prestate sunt zile efectiv executate și dacă acestea trebuie scăzute din termenul la care urmează să expire executarea în totalitate a pedepsei, așa cum prevede art. 551 din Legea nr. 254/2013 cu referire la compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare. Dacă se va stabili că aceste zile nu pot fi scăzute din totalul zilelor de executat, autorul excepției solicită să se clarifice care este statutul juridic al acestor zile în situația în care el nu va beneficia de acestea la liberarea condiționată și dacă ar trebui remunerat pentru munca prestată.

8. **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele criticate fiind suficient de clare și previzibile pentru ca destinatarul lor să înțeleagă că zilele în care condamnatul prestează muncă se echivalează cu zile considerate ca executate, acesta constituind doar un beneficiu acordat pentru calculul fracției de pedeapsă necesară pentru a se verifica îndeplinirea condițiilor liberării condiționate. Aceste zile nu se iau în considerare și la calculul pedepsei ce se execută pentru considerarea ca executată în termen a pedepsei închisorii tocmai pentru că efectele liberării condiționate diferă de efectele executării la termen a pedepsei.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

11. Teza inadmisibilității excepției se fundamentează pe argumentul că autorul formulează critici referitoare la modul de interpretare și aplicare a prevederilor atacate; or, interpretarea și aplicarea legii în cazuri concrete constituie atribuții ale instanțelor judecătorești, ținând de activitatea de înfăptuire a justiției, statuată de art. 126 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională neavând competență în acest sens.

12. În sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate se susține că din interpretarea literală a textelor legale criticate rezultă cu claritate că zilele considerate ca executate pe baza muncii prestate sunt avute în vedere la calculul fracțiunii de pedeapsă necesare pentru liberarea condiționată. Dispozițiile art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal stabilesc fără echivoc că, indiferent de numărul zilelor câștigate pe baza muncii prestate, pentru a putea solicita liberarea condiționată condamnații trebuie să fi și executat efectiv fracțiunea minimă acolo prevăzută. Așadar, fracțiunea de pedeapsă necesară în cazul solicitării liberării condiționate este compusă din zilele executate efectiv și din zilele „considerate executate”. Ne fiind zile efectiv executate, zilele considerate ca executate, obținute ca urmare a muncii prestate în timpul detenției, nu pot fi luate în calcul la stabilirea datei liberării la termen din pedeapsa închisorii, deoarece liberarea la termen presupune executarea efectivă a întregii pedepse.

13. Totodată, faptul că un condamnat nu poate valorifica zilele câștigate prin munca prestată pentru a obține mai devreme liberarea la termen din pedeapsă nu transformă această muncă într-o muncă neremunerată în interesul penitenciarului, deoarece, potrivit art. 86 raportat la art. 83 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 254/2013, cu excepția activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului, a muncii realizate în caz de calamitate și a celei prestate sub formă de voluntariat, munca prestată de persoanele private de libertate este o muncă remunerată. Însă, chiar și în acest caz, reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate rămâne o reducere ce nu poate fi revocată, ea putând fi valorificată ulterior, cu ocazia unei alte cereri de liberare condiționată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal, precum și cele ale art. 96 și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013. Având în vedere circumstanțele speței, Curtea reține, cu privire la dispozițiile art. 96 alin. (1) din Legea nr. 254/2013, că sunt incidente doar prevederile lit. b) din cuprinsul acestora, astfel că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal, precum și cele ale art. 96 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013, care au următorul conținut normativ:

— Art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal — Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii: „(3) În calculul

fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (1) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin două treimi, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(4) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin jumătate, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.”;

— Art. 96 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013:

Art. 96. — Partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate și/sau a instruirii școlare și formării profesionale: „(1) Pedeapsa care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale, în vederea acordării liberării condiționate, se calculează după cum urmează: (...)

b) în cazul în care se prestează o muncă neremunerată, se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă; (...)

(2) Reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale nu poate fi revocată.”

— Art. 97 alin. (3) lit. a) — Procedura de acordare a liberării condiționate: „(3) Comisia formulează propuneri de liberare condiționată a persoanei condamnate, ținând seama de:

a) fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată, conform art. 96.”

17. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la principiul legalității, inclusiv în componenta privind calitatea legii. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 4 — *Interzicerea sclaviei și a muncii forțate* și ale art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține, din analiza criticilor formulate, că autorul acesteia invocă pretinsa neclaritate a sintagmelor „ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată” și „se consideră executate”, apreciind că pe fondul ambiguității acestor sintagme se pot genera interpretări contrare legii și principiului legalității pedepselor, care pot conduce la o modalitate greșită de calcul al zilelor de muncă prestate în timpul detenției și, în consecință, al acordării liberării condiționate. În acest sens indică modalitatea prin care instanța de fond, respingând propunerea de liberare condiționată a autorului excepției (condamnat aflat în stare de detenție), a calculat zilele de pedeapsă ce ar urma să fie executate, sentință contestată de autorul excepției în cadrul litigiului în care a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate.

19. În ceea ce privește art. 100 alin. (4) din Codul penal, Curtea reține că acesta are ca normă de referință dispozițiile cuprinse la alin. (2) al aceluiași articol, care se referă, la rândul lor, la condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii în cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani. Or, din datele solicitate prin Registratura juridică a Curții Constituționale rezultă că nici la data invocării excepției și nici la data prin care cererea sa de liberare condiționată a fost respinsă prin Sentința penală nr. 883 din 14 aprilie 2020 autorul excepției nu îndeplinea această cerință de vârstă. Prin urmare, neîncadrându-se în ipoteza normei legale criticate, aceasta nu i se poate aplica și nu poate avea legătură cu prezenta cauză,

motiv pentru care, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (4) din Codul penal urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

20. Față de criticile formulate cu privire la neclaritatea sintagmelor „ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată” și „se consideră executate” din cuprinsul textelor de lege atacate, Curtea reține că acestea nu semnifică o apreciere subiectivă sau aleatorie din partea autorităților competente să determine fracțiunea din pedeapsă ce ar putea fi dedusă, pe baza zilelor de muncă prestate, din durata totală a detenției, ci indică faptul că legiuitorul a introdus această ficțiune juridică, a considerării ca fiind executate a unor zile de pedeapsă, în contrast cu zilele de pedeapsă efectiv executate, determinate printr-un anumit algoritm de echivalare/compensare a zilelor de muncă prestate în timpul executării pedepsei cu zile efectiv executate, zilele rezultate nefiind, în realitate, efectiv executate, ci considerate ca fiind executate.

21. În acest sens, Curtea a statuat în jurisprudența sa că art. 78 din Legea nr. 254/2013 reglementează dreptul la muncă al persoanelor condamnate, arătând că acestora li se poate cere să muncească, în raport cu tipul regimului de executare, ținându-se seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile acestora, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora. Aceste dispoziții sunt aplicate în coroborare cu dispozițiile capitolului VI — *„Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate”* al titlului III — *„Executarea pedepselor privative de libertate”*, art. 83-88 din aceeași lege, dispoziții care prevăd regimul de prestare a muncii, munca prestată în cazuri speciale, durata muncii prestate, plata muncii prestate, repartizarea veniturilor și recuperarea pagubelor. Totodată, prevederile art. 96 din Legea nr. 254/2013 reglementează modul de calcul al părții din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate și/sau a instruirii școlare și formării profesionale. Potrivit alin. (1) lit. a)-c) ale acestui articol, pedeapsa care este considerată ca executată pe baza muncii prestate în vederea acordării liberării condiționate se calculează după cum urmează: a) în cazul în care se prestează o muncă remunerată, se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă; b) în cazul în care se prestează o muncă neremunerată, se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă; c) în cazul în care munca este prestată pe timpul nopții, se consideră 3 zile executate pentru două nopți de muncă. Potrivit alin. (2) al aceluiași text, reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale nu poate fi revocată. Curtea a constatat că atât prestarea unei munci de către persoanele condamnate la pedeapsa închisorii, în condițiile dispozițiilor art. 83-88 din Legea nr. 254/2013, cât și participarea acestora la activități educative, de asistență psihologică și asistență socială, instruirea școlară, învățământul universitar și formarea profesională, precum și luarea în calcul a duratei acestor activități cu prilejul acordării liberării condiționate, potrivit art. 100 din Codul penal, după algoritmul prevăzut la art. 96 din Legea nr. 254/2013, reprezintă beneficii acordate de legiuitor, în condițiile legii, persoanelor condamnate apte să desfășoare asemenea activități (de exemplu, Decizia nr. 306 din 19 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1041 din 27 octombrie 2022, paragrafele 21-23).

22. Curtea a mai reținut că liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa toată pedeapsa, ci un instrument juridic prin care instanța de judecată constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție până la împlinirea

integrală a duratei stabilite prin hotărârea definitivă de condamnare, întrucât condamnatul, prin conduita avută pe durata executării pedepsei, dovedește că a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, iar liberarea sa anticipată nu prezintă niciun pericol pentru colectivitate. Astfel, Curtea a statuat în jurisprudența sa că liberarea condiționată este doar o posibilitate care se aplică dacă sunt îndeplinite și constatate de către instanță condițiile legale, măsura constituind un stimulente important pentru reeducarea celui condamnat (Decizia nr. 97 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 mai 2019, paragraful 20). Este atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată și mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopurilor pedepsei, liberarea condiționată nefiind un drept al acestora, ci doar o vocație pe care o au, prin voința legiuitorului (deciziile nr. 1.037 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011, nr. 145 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, și nr. 57 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 17 mai 2017, paragraful 23).

23. În lumina considerentelor de principiu din jurisprudența Curții se conchide că dispozițiile art. 96 din Legea nr. 254/2013 precizează cu o evidentă claritate modalitatea în care zilele de muncă prestate în timpul detenției se echivalează cu zile de pedeapsă executate, fără ca, prin modul în care sunt redactate, să genereze confuzie sau arbitrar în interpretare și aplicare. Prin urmare, sintagmele „ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată” și „se consideră executate” din cuprinsul dispozițiilor legale criticate nu conferă autorităților competente să le aplice și să le interpreteze o putere discreționară de apreciere, ci înțelesul lor se determină cu precizie prin aplicarea algoritmului de echivalare prevăzut la art. 96 din Legea nr. 254/2013.

24. Modalitatea concretă în care autoritățile abilitate interpretează și aplică textele de lege incidente într-un anumit litigiu nu intră însă în competența Curții Constituționale. În acest sens, Curtea reține că, în prezenta cauză, autorul excepției este în realitate nemulțumit de modalitatea în care au fost aplicate în cauză sa textele contestate, apreciind că nu au fost corect calculate și deduse din pedeapsa de executat zilele de muncă prestate în timpul detenției, acesta fiind și motivul formulării contestației în cadrul căreia a invocat prezenta excepție, excepție prin care solicită în mod expres Curții Constituționale ca, prin decizia pe care o va pronunța, să stabilească „dacă zilele considerate ca și executate ca urmare a muncii prestate sunt zile efectiv executate și dacă acestea trebuie scăzute din termenul la care urmează să expire executarea în totalitate a pedepsei, așa cum prevede art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu referire la compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare”. Mai mult, autorul excepției solicită Curții Constituționale, în ipoteza în care se va stabili că aceste zile nu pot fi scăzute din totalul zilelor de executat, să clarifice care este statutul juridic al acestor zile în situația în care el nu va beneficia de acestea la liberarea condiționată și dacă ar trebui remunerat pentru munca prestată.

25. Or, Curtea Constituțională este competentă să exercite controlul de constituționalitate asupra legilor și ordonanțelor Guvernului, și nu asupra modului în care o instanță judecătorească a interpretat și a aplicat legislația incidentă într-o speță anume, cu excepția cazului unei interpretări eronate în mod sistematic, prin care este deturnat scopul legitim al reglementărilor legale criticate, situație care nu se regăsește însă în cazul de față. Prin urmare, în temeiul art. 2 alin. (1) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) și (4) din Codul penal și ale art. 96 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și ale art. 97 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Petrișor Gabriel în Dosarul nr. 8.122/215/2020 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă coroborat

cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 441

din 14 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h)

din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34

alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri

în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea

unor acte normative și prorogarea unor termene

Elena-Simina Tănăsescu

Mihaela Ciochină

Cristian Deliorga

Dacian-Cosmin Dragoș

Dimitrie-Bogdan Licu

Laura-Iuliana Scânteii

Gheorghe Stan

Simina Popescu-Marin

— președinte

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— magistrat-asistent

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 339 din 9 iulie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea civilă nr. 40 din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 739/102/2019/a3, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene**. Excepția a fost ridicată de Claudiu Molnar-Varlam și alții într-o cauză având ca

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Claudiu Molnar-Varlam și alții în Dosarul nr. 739/102/2019/a3 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.789D/2021.

obiect soluționarea cererii de acordare a unor diferențe de drepturi salariale pentru efectuarea orelor de gardă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece limitarea acordării drepturilor salariale aferente orelor de gardă prestate nu se impune, nu este necesară și aduce atingere existenței dreptului la un salariu echitabil cuvenit. Astfel, se arată că, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzii pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază. Cu toate acestea, prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a prevăzut că, începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. Totodată, prin art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-a dispus că, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

6. Deși salariul de bază a fost majorat prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale aferente orelor de gardă au fost diminuate, întrucât au fost limitate la nivelul cuantumului acordat pentru luna ianuarie 2018 și, ulterior, decembrie 2018. Astfel, se aduce atingere dreptului fundamental la muncă, în componenta sa privind dreptul la salariu, încălcându-se art. 41 alin. (1) din Constituție, precum și prevederile internaționale referitoare la dreptul la muncă.

7. În opinia autorilor excepției, sunt încălcate și condițiile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât măsura dispusă de dispozițiile de lege criticate nu este necesară și aduce atingere existenței dreptului la salariu. Prejudicierea nejustificată este cu atât mai evidentă cu cât inițial legiuitorul a dat o aparență de limitare temporară a restrângerii drepturilor salariale aferente activității de gardă, prevăzând că această limitare se aplică începând cu luna martie 2018 până la data de 31 decembrie 2018. Ulterior însă această restrângere a fost prorogată, prin prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, nemaiaivând astfel un caracter temporar. Rezultă astfel că dreptul la salariu este îngrădit *sine die* prin efectul prelungirilor succesive ale limitării acordării remunerației aferente orelor de gardă. Se aduce astfel atingere caracterului temporar al restrângerii exercițiului dreptului fundamental la salariu.

8. În același timp, prin textele de lege criticate se aduce atingere principiului drepturilor câștigate, câtă vreme autorii excepției beneficiau anterior, sub imperiul vechii reglementări incidente, de drepturi salariale corespunzătoare activității de gardă prestate, în mod integral, în acord cu reperul de calcul stabilit de legiuitor, respectiv cu nivelul salariului de bază.

9. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la salariu. În acest sens arată, pe de o parte, că prin neacordarea unei majorări a drepturilor salariale aferente orelor de gardă, similară

majorării salariului de bază, nu a fost încălcat în niciun fel dreptul la salariu, drepturile aferente orelor de gardă nefiind reduse, iar, pe de altă parte, că dreptul constituțional la salariu nu implică și obligația statului de a acorda majorări ale salariului. În condițiile în care nu a fost restrâns dreptul la muncă, prevăzut de art. 41 alin. (1) din Constituție, instanța judecătorească apreciază că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 53 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, introduse prin articolul unic pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 8 decembrie 2017. De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: (...) începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;”;

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „Începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

14. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate au avut o aplicare limitată în timp. De asemenea, dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 au fost modificate prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, în sensul prelungirii termenului de aplicare începând cu luna ianuarie 2020. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, și având în vedere aplicabilitatea în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege cu care Curtea Constituțională a fost sesizată, urmează să fie analizată constituționalitatea dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, în redactarea criticată de autorii excepției de neconstituționalitate.

15. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile care consacră dreptul la muncă, cuprinse în art. 23 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și art. 15 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate identice cu cele formulate în prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 25 februarie 2025, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate.

17. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a observat că excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză în care autoarele excepției, având calitatea de medici, au solicitat acordarea drepturilor cuvenite pentru munca desfășurată în timpul gărzilor pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază.

18. Curtea a reținut că, potrivit reglementărilor capitolului II din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017, gărzile pot fi efectuate atât în timpul programului de lucru, cât și în afara acestuia. Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gărzi obligatorii [art. 5 alin. (2)]. Pentru gărzile efectuate peste durata normală a timpului de lucru în vederea asigurării continuității asistenței medicale, medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă [art. 5 alin. (3)]. Un contract individual de muncă cu timp parțial încheiat exclusiv în vederea efectuării serviciului de gardă pot încheia și medicii care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară [art. 3 alin. (5)].

19. În ceea ce privește munca desfășurată în linia de gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, aceasta se salarizează „cu tariful orar aferent salariului de bază” [art. 3 alin. (1)]. De asemenea, gărzile efectuate în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază, în timp ce gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează

se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază [art. 3 alin. (2) și (3)].

20. Alături de aceste drepturi, începând cu 1 august 2023, se acordă o indemnizație lunară stabilită în cuantum brut (art. 31, introdus prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023).

21. Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate reglementează drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă ce se acordă începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, respectiv începând cu 1 ianuarie 2019.

22. Analizând contextul reglementării, Curtea a reținut că, potrivit art. 43 din Legea-cadru nr. 153/2017, acest act normativ a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017. Dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 au reglementat aplicarea etapizată a acesteia. Dispozițiile alin. (2) al acestui articol de lege, care reglementează salarizarea pentru anul 2017, prevăd menținerea în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Potrivit alin. (3) din același articol de lege, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumul acelorași drepturi se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25. În mod excepțional, pentru personalul care ocupă funcțiile de medici, asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară, prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022. Cu toate acestea, în ceea ce privește drepturile salariale aferente muncii desfășurate în linia de gardă, dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevăd menținerea acestora conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. Această reglementare are un caracter derogatoriu, pe perioada anului 2018, de la dispozițiile art. 3 din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea muncii efectuate în linia de gardă.

23. Păstrarea aceluiași nivel pentru sporurile acordate pentru munca prestată în linia de gardă s-a realizat și în anul 2019, ca urmare a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Astfel, textul de lege prevede păstrarea acestor drepturi, începând cu 1 ianuarie 2019, la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, însă, așa cum s-a reținut mai sus, în decembrie 2018 cuantumul era cel reglementat de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel raportat la nivelul lunii ianuarie 2018.

24. Prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 12 ianuarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că, în temeiul art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul acestor drepturi se menține cel mult la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2018, conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în temeiul art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

25. Prin urmare, Curtea Constituțională a reținut că, în esență, pe calea excepției de neconstituționalitate, se solicită acordarea drepturilor salariale aferente activității prestate în linia de gardă prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază, în sensul dispozițiilor art. 3 alin. (1) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, și nu al dispozițiilor de lege criticate.

26. Or, în ceea ce privește dreptul la salariu, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 597 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 22 ianuarie 2024, paragraful 20).

27. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții*

împotriva Spaniei, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

28. Curtea Constituțională a observat și că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

29. În aceste condiții, apreciind că, în realitate, se urmărește o modificare a soluției legislative aplicabile în cauză referitoare la salarizarea activității desfășurate în linia de gardă, contrar prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat și ale art. 61 alin. (1) care consacră rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, precum și contrar dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, prin Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024, precitată, instanța de contencios constituțional a constatat că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

30. Curtea observă că situația obiectului acțiunii în cauză în care prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată este aceeași, astfel că, pentru aceleași motive mai sus arătate, se impune aceeași soluție de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Claudiu Molnar-Varlam și alții în Dosarul nr. 739/102/2019/a3 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș – Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

* Cu menținerea opiniei separate formulate de domnul judecător Gheorghe Stan la Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 25 februarie 2025.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

**privind aprobarea Procedurii pentru acordarea înlesnirilor
la plată a obligațiilor bugetare restante datorate bugetului
Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon**

Luând în considerare Referatul de aprobare al Direcției economice nr. 41.439 din 23.01.2026, având în vedere prevederile art. 2 alin. (5) lit. a) și d) și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025, și ținând cont de Avizul favorabil al Ministerului Finanțelor nr. 840.574 din 28.11.2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura pentru acordarea înlesnirilor la plată a obligațiilor bugetare restante datorate bugetului Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

București, 28 ianuarie 2026.
Nr. 25.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 118 din 4 februarie 2026

MINISTERUL DEZVOLTĂRII,
LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 142 din 5 februarie 2026

ORDIN

privind constituirea Comitetului pentru finanțe publice locale

Având în vedere prevederile art. 3 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2007 privind funcționarea și atribuțiile Comitetului pentru finanțe publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Membrii Comitetului pentru finanțe publice locale sunt:

a) Florin-Alexandru Zaharia — secretar de stat, reprezentant al Ministerului Finanțelor;

b) Marin Țole — secretar de stat, reprezentant al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;

c) Emil Drăghici — primarul comunei Vulcana-Băi, președinte al Asociației Comunelor din România;

d) Vlad Oprea — primarul orașului Sinaia, președinte al Asociației Orașelor din România;

e) Ionuț Florin Pucleanu, primar al municipiului Galați, reprezentant al Asociației Municipiilor din România;

f) Sirma Caraman — director general adjunct — reprezentant al Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România.

(2) Membrii supleanți ai Comitetului pentru finanțe publice locale sunt:

a) Alina-Ioana Burlă — director general al Direcției generale de sinteză a politicilor bugetare, reprezentant al Ministerului Finanțelor;

b) Daniel-Iustin Marinescu — director general, reprezentant al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;

c) Constantin Mitache — director general — reprezentant al Asociației Municipiilor din România;

d) Nicolae Pandea — primarul comunei Ștefan cel Mare, reprezentant al Asociației Comunelor din România.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, și al ministrului finanțelor publice nr. 7/433/2009 privind constituirea Comitetului pentru finanțe publice locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 12 martie 2009, cu modificările ulterioare.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea unor acte normative emise de Banca Națională a României

Având în vedere prevederile art. 153 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 22 alin. (1) și art. 54 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 103 alin. (1) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 41 alin. (1) și art. 43 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 39 și 42 din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) lit. a) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 73 alin. (1) din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 129 din Legea nr. 311/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 243 alin. (1) din Legea nr. 209/2019, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 116 alin. (1) din Legea nr. 210/2019, cu modificările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul Băncii Naționale a României nr. 1/2024 privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară și modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 6/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 30 mai 2024, se modifică după cum urmează:

1. La articolul III pct. 2, părțile introductive de la literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) începând cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar al anului 2027, în cazul;

c) începând cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar al anului 2028, în cazul:”.

2. La articolul III pct. 4, părțile introductive de la literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) începând cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar al anului 2027, în cazul;

c) începând cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar al anului 2028, în cazul:”.

Art. II. — Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 și 96 bis din 10 februarie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), după litera b³) se introduc două noi litere, literele b⁴) și b⁵), cu următorul cuprins:

„b⁴) Directiva (UE) 2023/2.864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a anumitor

directive în ceea ce privește înființarea și funcționarea punctului unic de acces european, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2023/2.864 din data de 20 decembrie 2023;

b⁵) Directiva (UE) 2025/794 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Directivelor (UE) 2022/2.464 și (UE) 2024/1.760 în ceea ce privește datele de la care statele membre trebuie să aplice anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2025/794 din data de 16 aprilie 2025;”.

2. Anexa nr. 1 se modifică și se completează potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. III. — Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 6/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 și 540 bis din 20 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. IV. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică de la data publicării, cu excepția pct. 10 din anexa nr. 1 și a pct. 11 din anexa nr. 2 la prezentul ordin, care se aplică începând cu data de 10 ianuarie 2028.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI
ale Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară,
aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2010

1. La punctul 14, alineatele (20) și (23) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(20) Raportul consolidat al administratorilor al societății-mamă sau, după caz, raportul consolidat privind durabilitatea al societății-mamă, astfel cum se menționează la alin. (17), și opinia de asigurare menționată la pct. 35 alin. (21) sau opinia de asigurare menționată la alin. (18) lit. b) se transmit Direcției supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României, în termen de cel mult 12 luni de la data bilanțului exercitiului financiar pentru care este întocmit raportul, exclusiv în format electronic, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției, astfel:

a) prin rețeaua de comunicații interbancară (RCI), în cazul instituțiilor de credit;

b) prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, în cazul instituțiilor financiare nebankare.

.....
(23) Entitățile supuse cerințelor prevăzute la prezentul punct întocmesc raportul administratorilor în formatul de raportare electronic specificat la art. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815 al Comisiei din 17 decembrie 2018 de completare a Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind specificarea unui format de raportare electronic unic, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 143 din data de 29 mai 2019, și își marchează raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, în conformitate cu formatul de raportare electronic specificat în regulamentul delegat respectiv, odată ce acesta va fi aplicabil.”

2. La punctul 23, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. g)-i) din ordin transmit situațiile financiare anuale exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a

persoanelor care angajează răspunderea instituției care a întocmit situațiile financiare.”

3. Punctul 23¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„23¹. Instituțiile vor depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală situațiile financiare anuale, în termenele prevăzute de prezentele reglementări. În vederea depunerii situațiilor financiare anuale, instituțiile folosesc programul de asistență pus la dispoziție, gratuit, de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau care poate fi descărcat de pe serverul web al acesteia, de la adresa www.anaf.ro.”

4. La punctul 33, alineatul (23) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(23) Societățile-mamă supuse cerințelor prevăzute la prezentul punct întocmesc raportul consolidat al administratorilor în formatul de raportare electronic specificat la art. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815 și marchează raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, în conformitate cu formatul de raportare electronic specificat în regulamentul delegat respectiv, odată ce acesta va fi aplicabil.”

5. La punctul 41, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. g)-i) din ordin transmit situațiile financiare anuale consolidate exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției care a întocmit situațiile financiare anuale consolidate.”

6. La punctul 50, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Situațiile financiare interimare, aprobate în mod corespunzător, împreună cu un extras din hotărârea adunării generale a acționarilor, un exemplar al raportului auditorului statutar sau firmei de audit și al bilanțului de verificare a conturilor sintetice vor fi trimise în termen de 30 de zile de la aprobarea acestora de către adunarea generală a acționarilor la Banca Națională a României — Direcția supraveghere și la Agenția Națională de Administrare Fiscală. Transmiterea situațiilor financiare interimare la Banca Națională a României se va realiza astfel:

a) instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a)-f) din ordin transmit situațiile financiare interimare atât în format letric, cât și electronic, prin rețeaua de comunicații interbancară (RCI);

b) instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. g)-i) din ordin transmit situațiile financiare interimare exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer

documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției care a întocmit situațiile financiare interimare.”

7. La punctul 57¹¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Informațiile menționate la alin. (2) și (3) sunt prezentate utilizând un model comun și formate de raportare electronică cu citire automată, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2.952 al Comisiei din 29 noiembrie 2024 de stabilire a unui model comun și a unor formate de raportare electronică pentru aplicarea Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile care trebuie prezentate în rapoartele privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2024/2.952 din 2 decembrie 2024.”

8. La punctul 57¹⁴, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„57¹⁴. (1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și declarația menționate la pct. 574-57¹⁰ se publică în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul, în conformitate cu prevederile Directivei (UE) 2017/1.132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 169 din 30 iunie 2017, așa cum este transpusă în legislația națională.”

9. La punctul 57¹⁵, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale filialelor menționate la pct. 577, precum și persoana sau persoanele desemnate să efectueze formalitățile de publicitate prevăzute la art. 41 din Directiva (UE) 2017/1.132, așa cum este transpusă în legislația națională, pentru sucursalele menționate la pct. 578, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura, făcând uz optim de cunoștințele și mijloacele de care dispun, că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit într-un mod coerent sau conform, după caz, cu pct. 574-57¹³ și că este publicat și pus la dispoziție în conformitate cu pct. 57¹⁴.”

10. După capitolul V¹ se introduce un nou capitol, capitolul V² „Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european”, cuprinzând punctul 57¹⁷, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL V²

Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european

57¹⁷. (1) Începând cu data de 10 ianuarie 2028, entitățile cărora li se aplică cerințele pct. 14, 33 și 33¹ au obligația, atunci

când publică raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, incluzând în ambele rapoarte informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate, raportul de audit, raportul de asigurare, rapoartele privind durabilitatea entităților din țări terțe și avizul de asigurare aferent, precum și declarația menționată la pct. 33¹ alin. (10), după caz, să transmită respectivele declarații și rapoarte, în același timp, organismului de colectare național desemnat în sensul art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2.859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înființare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2023/2.859 din data de 20 decembrie 2023, pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul *Regulamentului (UE) 2023/2.859*.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) respectă cerințele următoare:

a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la art. 2 pct. 3 din Regulamentul (UE) 2023/2.859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la art. 2 pct. 4 din regulamentul respectiv;

b) sunt însoțite de următoarele metadate:

- (i) toate denumirile entității la care se referă informațiile și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 33 alin. (10), denumirea societății-mamă care raportează informații la nivel de grup;
- (ii) identificatorul entității (codul LEI) și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 33 alin. (10), dacă este disponibil, identificatorul societății-mamă (codul LEI) care raportează informații la nivel de grup, astfel cum este precizat în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iii) categoria de dimensiune a entității, astfel cum este precizată în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iv) sectorul industrial al activităților economice ale entității, astfel cum sunt precizate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (v) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (vi) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.

(3) Atunci când o entitate transmite informațiile menționate la alin. (1) unui mecanism desemnat oficial în temeiul art. 23a din Directiva 2004/109/CE, așa cum este transpus în legislația națională, pentru ca informațiile să fie puse la dispoziție în ESAP, obligația de la alin. (1) se consideră a fi îndeplinită de către entitate, cu condiția ca informațiile respective să respecte toate cerințele cu privire la metadatele prevăzute la alin. (2).

(4) În sensul alin. (2) lit. b) pct. (ii), entitățile au obligația să obțină codul LEI.”

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI
ale Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene,
aprobate prin Ordinul Băncii Naționale a României nr. 6/2015

1. La punctul 2, după litera a⁴) se introduc două noi litere, literele a⁵) și a⁶), cu următorul cuprins:

„a⁵) Directiva (UE) 2023/2.864 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2023 de modificare a anumitor directive în ceea ce privește înființarea și funcționarea punctului unic de acces european, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2023/2.864 din data de 20 decembrie 2023;

a⁶) Directiva (UE) 2025/794 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Directivelor (UE) 2022/2.464 și (UE) 2024/1.760 în ceea ce privește datele de la care statele membre trebuie să aplice anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2025/794 din data de 16 aprilie 2025;”.

2. La punctul 226¹, alineatele (20) și (22) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(20) Raportul consolidat al administratorilor al societății-mamă sau, după caz, raportul consolidat privind durabilitatea al societății mamă, astfel cum se menționează la alin. (17), și opinia de asigurare menționată la pct. 229 alin. (21), exprimată cu privire la raportarea consolidată privind durabilitatea, sau opinia de asigurare menționată la alin. (18) lit. b) se transmit Direcției supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României, în termen de cel mult 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul, exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției.

.....
(22) Entitățile supuse cerințelor prevăzute la prezentul punct întocmesc raportul administratorilor în formatul de raportare electronic specificat la art. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815 al Comisiei din 17 decembrie 2018 de completare a Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind specificarea unui format de raportare electronic unic, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 143 din data de 29 mai 2019, și își marchează raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, în conformitate cu formatul de raportare electronic specificat în regulamentul delegat respectiv, odată ce acesta va fi aplicabil.”

3. La punctul 234¹, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Societățile-mamă supuse cerințelor prevăzute la prezentul punct își întocmesc raportul consolidat al administratorilor în formatul de raportare electronic specificat la art. 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815 și marchează raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, în conformitate cu

formatul de raportare electronic specificat în regulamentul delegat respectiv, odată ce acesta va fi aplicabil.”

4. Punctul 237⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„237⁴. Situațiile financiare interimare, aprobate în mod corespunzător, împreună cu un extras din hotărârea adunării generale a acționarilor, un exemplar al raportului auditorului statutar sau firmei de audit și al bilanțului de verificare a conturilor sintetice vor fi trimise de către instituție, în termen de 30 de zile de la aprobarea acestora de către adunarea generală a acționarilor, la Banca Națională a României — Direcția supraveghere și Agenția Națională de Administrare Fiscală. Transmiterea situațiilor financiare interimare la Banca Națională a României se va realiza exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției care a întocmit situațiile financiare interimare.”

5. Punctul 240 se modifică și va avea următorul cuprins:

„240. Un exemplar al situațiilor financiare anuale, aprobate în mod corespunzător, împreună cu un exemplar al raportului administratorilor pentru exercițiul financiar respectiv și un exemplar al raportului auditorului statutar sau firmei de audit vor fi trimise de instituția care a întocmit situațiile financiare, în termen de 130 de zile de la încheierea exercițiului financiar, la Banca Națională a României. Situațiile financiare anuale, însoțite de situația activelor imobilizate și de un formular de date informative, vor fi trimise la Banca Națională a României — Direcția supraveghere împreună cu bilanța de verificare a conturilor sintetice pentru sfârșitul exercițiului financiar. Situația activelor imobilizate și formularul de date informative vor fi întocmite potrivit modelelor puse la dispoziție de Banca Națională a României — Direcția supraveghere. Situațiile financiare anuale vor fi trimise la Banca Națională a României — Direcția supraveghere exclusiv în format electronic, prin intermediul unui mecanism securizat de transfer documente în format electronic prin internet, conform specificațiilor comunicate de Banca Națională a României — Direcția supraveghere, având atașată semnătura electronică calificată creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, inclusiv a persoanelor care angajează răspunderea instituției care a întocmit situațiile financiare.”

6. Punctul 240¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„240¹. Entitățile vor depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală situațiile financiare anuale, în formatul și

în termenele prevăzute de prezentele reglementări, însoțite de formularul «Date informative» și formularul «Situția activelor imobilizate», în formatul stabilit de Banca Națională a României. Formatul electronic al situațiilor financiare anuale conținând formularistica necesară și programul de verificare cu documentația de utilizare aferentă se obține prin folosirea programului de asistență elaborat de Ministerul Finanțelor. Programul de asistență este pus la dispoziție, gratuit, de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau poate fi descărcat de pe serverul web al acesteia, de la adresa www.anaf.ro.”

7. Punctul 246 se modifică și va avea următorul cuprins:

„246. Pentru asigurarea informațiilor destinate sistemului instituțional al statului, Ministerul Finanțelor poate solicita instituțiilor depunerea unor raportări la Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

8. La punctul 253¹⁰, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Informațiile menționate la alin. (2) și (3) sunt prezentate utilizând un model comun și formate de raportare electronică cu citire automată, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2.952 al Comisiei din 29 noiembrie 2024 de stabilire a unui model comun și a unor formate de raportare electronică pentru aplicarea Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile care trebuie prezentate în rapoartele privind informațiile referitoare la impozitul pe profit, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2024/2.952, din 2 decembrie 2024.”

9. La punctul 253¹³, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„253¹³. (1) Raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit și declarația menționate la pct. 253⁴-253⁹ se publică în termen de 12 luni de la data bilanțului exercițiului financiar pentru care este întocmit raportul, în conformitate cu prevederile Directivei (UE) 2017/1.132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 169 din 30 iunie 2017, așa cum este transpusă în legislația națională.”

10. La punctul 253¹⁴, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale filialelor menționate la pct. 253⁶, precum și persoana sau persoanele desemnate să efectueze formalitățile de publicitate prevăzute la art. 41 din Directiva (UE) 2017/1.132, așa cum este transpusă în legislația națională, pentru sucursalele menționate la pct. 253⁷, care acționează în limitele competențelor conferite de dreptul intern, au responsabilitatea colectivă de a se asigura, făcând uz optim de cunoștințele și mijloacele de care dispun, că raportul privind informațiile referitoare la impozitul pe profit este întocmit într-un mod coerent sau conform, după caz, cu pct. 253⁴-253¹² și că este publicat și pus la dispoziție în conformitate cu pct. 253¹³.”

11. După capitolul VI¹ se introduce un nou capitol, capitolul VI² „Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european”, cuprinzând punctul 253¹⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI²

**Punerea la dispoziție a informațiilor
în punctul unic de acces european**

253¹⁶. (1) Începând cu data de 10 ianuarie 2028, entitățile cărora li se aplică cerințele pct. 226¹, 234¹ și 234² au obligația,

atunci când publică raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, incluzând în ambele rapoarte informațiile prevăzute la art. 8 din Regulamentul (UE) 2020/852, situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate, raportul de audit, raportul de asigurare, rapoartele privind durabilitatea entităților din țări terțe și avizul de asigurare aferent, precum și declarația menționată la pct. 234² alin. (10), după caz, să transmită respectivele declarații și rapoarte, în același timp, organismului de colectare desemnat la nivel național în sensul art. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2023/2.859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înființare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 2023/2.859 din data de 20 decembrie 2023, pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul *Regulamentului (UE) 2023/2.859*.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) respectă cerințele următoare:

a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la art. 2 pct. 3 din Regulamentul (UE) 2023/2.859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la art. 2 pct. 4 din regulamentul respectiv;

b) sunt însoțite de următoarele metadate:

- (i) toate denumirile entității la care se referă informațiile și, în cazul în care entitatea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 234¹ alin. (10), denumirea societății-mamă care raportează informații la nivel de grup;
- (ii) identificatorul entității (codul LEI) și, în cazul în care întreprinderea raportoare este o filială exceptată, astfel cum se menționează la pct. 234¹ alin. (10), dacă este disponibil, identificatorul societății-mamă (codul LEI) care raportează informații la nivel de grup, astfel cum este precizat în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (b) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iii) categoria de dimensiune a entității, astfel cum este precizată în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (d) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (iv) sectorul industrial al activităților economice ale entității, astfel cum sunt precizate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (e) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (v) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul art. 7 alin. (4) lit. (c) din Regulamentul (UE) 2023/2.859;
- (vi) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.

(3) Atunci când o entitate transmite informațiile menționate la alin. (1) unui mecanism desemnat oficial în temeiul art. 23a din Directiva 2004/109/CE, așa cum este transpus în legislația națională, pentru ca informațiile să fie puse la dispoziție în ESAP, obligația de la alin. (1) se consideră a fi îndeplinită de către entitate, cu condiția ca informațiile respective să respecte toate cerințele cu privire la metadatele prevăzute la alin. (2).

(4) În sensul alin. (2) lit. b) pct. (ii), entitățile au obligația să obțină codul LEI.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 648086